

komst er, at det har vist sig, at Frostperioden i enkelte Vintre indtræffer saa tidligt, at det er vanskeligt at fiske i det Tidsrum, som er tilladt.

I § 2 i Lov af 1. Maj 1923 gives der Tilladelse til fra 1. November til Februar Maanedes Udgang at benytte Spil, som drives af Motor eller anden mekanisk Kraft; det gælder i Limfjorden Vest for Aalborg for Fartøjer paa indtil 5 Tons og i Limfjorden Øst for Aalborg for Fartøjer paa indtil 10 Tons. Centralforeningen for Limfjordens Fiskeriforeninger har indsendt et Andragende, der ligeledes er anbefalet af Dansk Fiskeriforening, om, at Tiden udvidedes til at gælde hele Aaret.

I § 37 af 2. Juni 1917 fastsættes, at Sættelinens Længde ikke maa overstige 75 Meter. Centralforeningen ønsker Tilladelse til, at disse Liner maa have en Længde af indtil 125 Meter. Ministeriet har været noget betænkeligt ved at gaa med til disse Udvidelser, men da langt den overvejende Part af Fiskerne har ønsket disse Lempelser, og da Dansk Fiskeriforening varmt har anbefalet dem, og da det ogsaa er min Opfattelse, at det gælder om, at den Slags Bestemmelser forstaas af det paagældende Erhverv, idet det ellers vil være meget vanskeligt at faa dem overholdt, har man ment det forsvarligt at gaa med til disse Indrømmelser, men Betingelsen for, at man kan faa Tilladelse til at have disse Liner med en Længde af 125 Meter, er, at man ikke medfører Liner af større Længde i Baadene, naar de benyttes til Fiskeri i Limfjorden.

Saa er der endelig indført Skærper af Straffebestemmelserne i Loven af 2. Juni 1917, fordi disse har vist sig utilstrækkelige. Det er noget vanskeligt at faa Forbudet mod at bruge visse Fiskeriredskaber overholdt, fordi Fordelen ved at bruge de ulovlige Fiskeriredskaber har vist sig at være noget større end de Bøder, de paagældende kan blive idømt, og man mener derfor, det er nødvendigt at skærpe Straffebestemmelserne; det har man ogsaa fra Fiskeriets Side været villig til at gaa med til, fordi den ulovlige Fangst naturligvis er til Skade for Fiskeriet som Helhed.

Med disse Ord vil jeg gerne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget. Lovforslaget er med ganske smaa Ændringer, der ikke paa nogen Maade ændrer Forslagets oprindelige Karakter, vedtaget i det andet høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Grønlands Styrelse.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6087.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne og den næste paa Dagsordenen opførte Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold.) Det er givet.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Pürschel: Naar jeg har bedt om Ordet, er det, fordi jeg synes, at en saa stor og betydningsfuld Sag som den, der omhandles i det foreliggende Lovforslag, selv om det er gennemført med fuld Enstemmighed eller med omtrent fuld Enstemmighed, ikke burde passere gennem Tinget, uden at man knyttede nogle Bemærkninger dertil.

I de senere Aar har Grønland jo kunnet glæde sig ved en stærk Interesse herhjemme, en stærk Villie til at hoide fast paa Grønland og et stærkt Ønske om at knytte Baandet fastere mellem Grønland og Danmark. Det er jo kendt nok, at denne Interesse ikke var, jeg kan vel sige klar nok paa alle Punkter til, at man kunde undgaa alvorlige Misgreb, men derom skal vi ikke tale ved denne Lejlighed, her drejer Forhandlingen sig kun om det Forslag, som nu er ved at blive gjort færdigt fra dette Ting. Jeg kunde tænke mig, at man fra visse Sider vil finde, at den Skikkelse, som Forslaget nu har faaet, i nogen Grad skuffer de Forventninger, hvormed man i sin Tid gik ind i Forhandlingerne. Jeg tager neppe fejl, naar jeg siger, at man fra mange Sider knyttede store Forventninger til disse Forhandlinger, man ventede, at der i Loven skulde gives Udtryk for en hel Del af de Ønsker, som man havde ikke mindst paa det erhvervsmæssige Omraade. Jeg kunde derfor tænke mig, at mange vil føle sig skuffet ved de Resultater, som er naaet gennem Behandlingen af dette Lovforslag; thi det maa jo erkendes, at af Fremskridt, lovfæstede Fremskridt, paa det er-